

Origen

António Ramos Rosa

Cal cremar els llibres i callar
Aquesta és la matèria bàrbara la matèria viscosa
Aquí la vida mena a una ruptura
la mà cerca la suavitat ferma
palpa i segueix les seves línies de força les primícies d'un acord

Fascinant amenaça
verí que oculta vida nova
una saba
un gust dels gestos que tremolen i que saben

La paraula més viva és la més inesperada és la paraula nua

Heus aquí el domini prohibit i fosc
impenetrable
balbucient memòria del que no és la memòria
llum que irriga les coses en lloc d'il·luminar-les
senyal d'una matinada d'una irradiació múltiple
Aquí començarà el meu ritme la meva melodia
Respiro ja per la gola del poema
Deixem l'assegurança i la certesa
davant l'arc de la única pregunta
Som la ruptura i el flux a la clivella
i pugem tal vegada cap
al pendent d'un silenci que ascendeix constel·lat

Subversiva és la respiració d'aquesta paraula
sorpresa d'un ritme i d'un espai
en una terra sense camí
És un foc líquid que abrasa aquest trajecte
Una fe muscular una fe lúcida
fa bategar aquestes paraules subterrànies

Per arribar a les paraules que donen vida
Per un desenllaç una inconfessable evidència
Una plenitud? Una llum? Una pobresa?
En una terra cremada els infants que juguen en la pols
miren enlluernats una palleta de mica
Heus aquí la poesia de l'efímer la fluïdesa vivaç
Para atura't al costat d'aquest mur arruïnat
prop d'una pedra Palpa el gra de llum

segregat Toca en aquesta crepitació porosa
Modela en l'origen la matèria dels senyals

Escriu però per dissipar allò que està escrit

RAMOS ROSA, António. *Gravitacions*. Vic: Eumo, Cafè Central, 2011.

Traduït per Antoni Xumet